

Hvede blive frigjort som Brødkorn og ikke blive Foderstoffer. Dette var mit Alfa og Omega. Jeg har sagt: Ryd Hindringerne til Side! Den højtærede Minister sagde i Gaar: Der var saa mange Hindringer, dem taber vi Blikket for nu. Det gør vi ikke, vi anerkender, at Ministeriet har mange Hindringer ogsaa i dette Forhold, men man skal undgaa saa vidt muligt at skabe flere. Mine Bestræbelser er gaaet ud paa at rydde Hindringer til Side i saa stort Omfang som overhovedet muligt. Vi kan ikke rydde alle Hindringer til Side, men nogle af de Hindringer, der har været for den frie Indførsel af Korn og Foderstoffer, kunde vi have ryddet til Side, og vi kunde have gjort det paa et tidligere Tidspunkt, end det skete. Min Opfattelse har været den, at man i Stedet for at lægge Importørerne Hindringer i Vejen ved Ekspropriation, ved Maksimalpris og den Slags Ting hellere skulde ansøre Importørerne til at indføre det mest mulige; saa skulde Ministeriet hellere sørge for, at Markedet blev overfyldt med disse Varer, Korn- og Foderstoffer. Det er alt i alt til syvende og sidst den eneste brugbare, den bedste Regulator og det eneste, der i Virkeligheden dur. Alt det andet, Ministeren nu forsøger paa, vil vise sig i det lange Løb — derom er jeg overbevist — at være Sprinkelværk, som til syvende og sidst vil falde.

Ministeren mente, at jeg var fejl underrettet og ikke havde Kendskab til Søforsikringen, og Ministeren gjorde gældende, at den midlertidige Søforsikring, der fra Statens Side var blevet etableret, ingen Virkning havde gjort. Det er meget muligt, at den har virket grumme lidt, men det er netop, fordi den kom paa et saa sent Tidspunkt. Deraf følger imidlertid ingenlunde, at den ikke vilde have virket, hvis den var kommet paa et tidligere Tidspunkt. Jeg ved meget vel, at det almindelige var, at man havde Sørisikoen forsikret paa Afladerpladsen, i dette Tilfælde altsaa i Amerika, naar Foderstofferne kom derfra, og at det netop var den Omstændighed, at de samme Forsikringsselskaber, der havde den almindelige Forsikring, ikke vilde overtage Krigsforsikringen, der skabte Vanskelighederne. Det behøver den højtærede Minister slet ikke at oplyse mig om. Det ved jeg fuldt vel. Men det var netop den Omstændighed, at man vel kunde faa søforsikret, men ikke krigsforsikret, der skabte en saadan Vanskelighed, at Importørerne i Virkeligheden indtil videre

var afskaarne fra Import af Foderstoffer. At de saa efterhaanden fik Krigsforsikringen ordnet i de samme Selskaber, hvori de havde søforsikret, er meget muligt. Derfor blev netop den Forsikring, som Staten omsider etablerede, overflødig.

Det andet Spørgsmaal, der blev rejst i Gaar, var Spørgsmaalet om, at Staten i større Grad skulde have hjulpet til at afbøde de Vanskeligheder, der var fremskaffede ved, at man i Amerika krævede Valutabetaling i Landets Mønt, og ikke alene det, men ogsaa, i Modsætning til tidligere, krævede Betalingen forud. Her ved skabtes der nemlig ogsaa forskellige Vanskeligheder for Importørerne. Jeg nævnedes noget om disse Forhold i Gaar, idet jeg oplæste et lille Afsnit af en Tale, som Ingeniør Foss holdt paa et Industrimøde, og hvori han gjorde gældende, at her havde man ikke hos Regeringen mødt den fulde og rette Forstaaelse af dette Forhold. Dette Spørgsmaal blev indenfor Prisreguleringskommissionen behandlet i et Udvalg, hvori jeg ikke havde Sæde. Jeg var derfor afskaaret fra at følge disse Forhandlinger paa første Haand, men der blev selvfølgelig fra dette Udvalg refereret til den samlede Kommission. Jeg ved derfor, hvordan Forhandlingerne forløb. Udgangspunktet for Behandlingen af dette Spørgsmaal var et Møde, vi havde i Ministeriet sammen med Repræsentanter for samtlige Banker, ogsaa fra Nationalbanken, Repræsentanter for Importørerne og Skibsrederne, bl. a. for Det forenede Dampskibsselskab; Mødet afholdtes, jeg husker det ikke bestemt, vel omkring den 20. August. I dette Møde blev der af Direktør Cold ved Det forenede Dampskibsselskab gjort opmærksom paa, at Det forenede Dampskibsselskab havde en Del Skibe, som laaovre ved Amerika, og som manglede Last, og at man vilde være meget villig til at indtage Korn og Foderstoffer fra Amerika til Danmark. Det var selvfølgelig en Tanke, som vi i Kommissionen greb, men saa kom Betalingsvanskelighederne; hvordan skulde de Varer betales? Da var det, at Forhandling blev optaget med Bankerne, ogsaa med Nationalbanken, og saa blev der nedsat et Udvalg indenfor Prisreguleringskommissionen; der blev ogsaa forhandlet med Medlemmer indenfor Ministeriet. Som Forhandlingerne blev refereret i Kommissionen, ligger Sagen saaledes, at der ikke syntes at være fuld Forstaaelse i Ministeriet af denne Sags Rækkevidde. Det syntes, som om navnlig den højtærede Finansminister